

Наконецъ, Лутеръ обърижлъ голѣмо вниманіе и на религіозно-то и на свѣтско-то въспитаніе. Той самъ съставилъ нѣколко рѣководства и катихизисы, особенно за младытъ; но той залягалъ и за отваряніе навсждѣ добры училища, като вѣрвалъ че просвѣщеніе-то е пріятель на религіознѣ-тѣ истинѣ и чистотѣ. И когато, като прокарвалъ всички-тѣ тѣзи прѣобразованія, Лутера похулили за схизматикъ, повиненъ въ грѣхъ за дѣто всѣвалъ раздоры въ церквѣ-тѣ, той далъ единъ отговоръ, който добръ ще е да ся помни всѣкога и навсждѣ, че не толкозъ грѣшно е да ся съхрани истина-та а пожъртвува единство-то, колкото да ся съхрани единство-то а пожъртвува истина-та.

3. **Общественна-та нравственность.** Подъ този отдѣлъ, дѣло-то на Лутера може твърдѣ просто и вкратцѣ да ся изложи. Той настоявалъ щото животъ-тѣ на Христіаны-тѣ да отговаря на вѣрѣ-тѣ коіжто исповѣдватъ; и той употрѣбилъ таквызи срѣдства каквыто му ся виждали за най-добры, за да ся тури въ дѣйствиѣ това върху което настоявалъ. Нему не му было никакъ угодно да гледа челоуѣцы че пригрѣщатъ прѣобразованѣ-тѣ вѣрѣ, а пакъ както по-прѣди си остоятъ прѣдадени на лѣжѣ, измамѣ, піянство, развратъ, или други